

Hoofdstuk 1

Op een ochtend, toen de zon net opkwam en de vogels vrolijk floten, sprong Shadow blij uit zijn mand. De lente was begonnen! Het was zijn favoriete seizoen. De lucht was fris, de bloemen begonnen te bloeien en overal rook het naar vers gras en zonneschijn. Shadow rende naar het raam en keek naar buiten. De tuin was vol groene blaadjes en de bloemen kregen kleur. Hij voelde de lente en wilde graag buiten spelen.

Luna kwam naar beneden en zag Shadow bij het raam staan. "Heb jij ook de lente gezien?" zei ze lachend. Shadow miauwde blij en met een vrolijk sprongetje rende hij naar de deur. "Mag ik buiten spelen, Luna?" leek hij te vragen. Terwijl Aslan jr. nog rustig lag te slapen, zwaaide Luna de deur open. Shadow sprong meteen naar buiten. De zon verwarmde zijn zachte vacht en de frisse lucht tintelde in zijn

snorharen. Dit was het perfecte moment om te spelen. "Aslan!" riep Shadow opgewonden. "Kom je mee naar buiten?"

Aslan jr. opende één oog, keek slaperig naar de zonovergoten tuin en zuchtte. "Ik ben moe, Shadow. Laat me slapen," mompelde hij en hij draaide zich weer om.

Shadow haalde zijn schouders op en grinnikte. "Jij mist ook alles!" riep hij vrolijk voordat hij de tuin in rende. Zijn pluizige staart wapperde achter hem aan terwijl hij speels een vlinder achterna joeg. Shadow rende over het zachte gras en voelde de zon op zijn vacht. Hij sprong hoog in de lucht, maar de vlinder danste telkens net iets sneller. "Je bent snel!" miauwde Shadow vrolijk. Toen zag hij een paar kleine blaadjes die door de wind werden meegevoerd. Nieuwsgierig ving hij ze met zijn pootjes en liet ze weer los. Alles leek zo levendig en spannend.

